

Řecko ještě před pár lety plnilo první stránky evropského tisku. Země zažila ekonomický kolaps, byla málem vyhozena z eurozóny, musela plnit přísné podmínky zahraničních věřitelů a tvrdě šetřit, což nakonec do čela vlády po opakovaných předčasných volbách vyneslo lídra krajně levicové, původně komunistické strany Syriza – Alexise Ciprase. Postupně se ale země začala z radaru mezinárodní pozornosti ztrácet, ale v neděli jdou Řekové k volbám, aby ohodnotili poslední čtyři roky vlády politika, který do úřadu nastupoval jako miláček evropské krajní levice a před pěti lety dokonce skupinu komunistických a krajně levicových stran vedl do evropských voleb jako jejich celoevropský volební lídr (spitzenkandidát).

Od Fidela do Bruselu

Tentokrát ale Cipras do voleb nejde jako favorit. Pryč jsou totiž doby, kdy zaníceně bouřil proti Bruselu, a dokonce nechal Řeky v populistickém referendu odmítnout požadavky věřitelů, aby země přijala úsporná opatření. Tehdy mu k jeho politice dokonce v dopise pogratuloval sám vůdce komunistické Kuby Fidel Castro. Cipras ale v úřadu premiéra postupně začala dobíhat řecká ekonomická realita a někdejší krajně levicový tribun začal zvyšovat daně, krátit penze a rušit slevy na DPH. Ke cti mu slouží, že se nakonec jako politik vycházející z řeckého komunistického hnutí nevydal venezuelskou cestou, ale začal do určité míry šetřit. To ale na druhou stranu znamenalo, že jeho popularita, kterou si vydobyl jako ten, kdo poprvé dokázal porazit dvě velké, zavedené řecké strany, začala postupně klesat. Pro část svých voličů totiž Cipras zradil svou původní „protivěřitelskou“ politiku, pro jiné se stal tím, kdo po téměř pěti letech v čele vlády už nese hlavní odpovědnost za to, že se Řekům stále ekonomicky daří výrazně hůře než před krizí. Navíc se pomalu začal rozplývat jeho obraz nového politika, který nebude v očích veřejnosti propojený s klientelismem a korupcí. Tento jeho přerod nejvíce symbolizovala fotka z loňského léta, na níž se úvodní „komunista light“ Cipras objevil na jachtě jednoho z milionářských řeckých rejdařů, kde k překvapení svých levicových voličů trávil dovolenou. Zásadní vítězství navíc Cipras nedosáhl ani v „pokrokové“ agendě, kdy například neprosadil zrušení výuky Bible na základních školách, které prosazoval v rámci jeho boje za omezení vlivu řecké pravoslavné církve. Do dějin se tak Ciprasova vláda zapsala hlavně tím, že dojednala smír se severním sousedem, který se ale na řecký nátlak podle Ciprasem vyjednané dohody musel přejmenovat z Makedonii na Severní Makedonii, aby Řecko neblokovalo její vstup do EU a NATO.